

[Aksel Larsen.]

Slagtere har en saadan Indstilling. Derfor bør man have en regulær Kødrationering. Jeg vil samtidig sige, at man skal lade være med at eksportere alt Svinefedt; man bør i det mindste sørge for, at de haardt arbejdende, som man betænker med en ekstra Brødration, ogsaa kan faa noget at smøre paa Brødet — Smørret strækker jo ikke til; saa kunde de faa en særlig Ration af Svinefedt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har talt om Forbud mod Hjemmeslagtning. Det er jeg ikke Tilhænger af. Jeg tror overhovedet ikke, det vil skaffe mere Kød frem til Byernes Forbrugere. Jeg tror ikke, det vil komme til at genere saa forfærdeligt ude paa Landet blandt de almindelige Landbrugere, som aarlig leverer en 20—30 Grise til Slagtning, for der kan meget let ske det for Landbrugere, at en Gris brækker Benet — ikke sandt? Men derimod vil det komme til at genere mange Smaakaarsfolk i Provinsbyerne og Omegnen ude i Landdistrikterne, som opfoder en enkelt Gris om Aaret og for øvrigt deler den broderligt med deres Familier i Byerne. Jeg tror ikke, det vil hjælpe paa Kødforsyningen her i Landet, men fik vi en regulær Kødrationering, vilde ogsaa det nedskaarne Kvantum, der gaar til det danske Marked i Øjeblikket, være tilstrækkeligt til, at alle nogenlunde kunde klare sig.

I samme Forbindelse vil jeg sige, at de Prisstigninger, der foregaar — til Dels som Følge af Landbrugsordningerne og andre Foranstaltninger — jo er højst uheldige, og at de vækker meget stor Uro. Naar Regeringen ikke vil standse disse Prisstigninger, bliver den nødt til at overveje, hvorledes man skal forhøje visse Befolkningsgruppers Indtægter, og der vil jeg i Særdeleshed erindre Regeringen om, at det nu er halvanden Maaned siden, vort Parti stillede Forslag om en Haandsrækning til de gamle og Invaliderne. Jeg synes ærlig talt, det er noget i Retning af uanstændigt, at man forsøger at sylte dette Forslag i et Udvalg.

I øvrigt har Statens eller Regeringens eller Myndighedernes eneste Foranstaltning mod Prisstigningen, saa vidt jeg kan dømme, hidtil været den, at man har lavet et Pristal paa en ganske mærkværdig Maade. Jeg skal se bort fra, at Pristalsstatistikken i Forvejen optages efter noget urimelige Retningslinier, og nævne et Par konkrete mærkværdige Omstændigheder ved Optagelsen af Oktoberpristallet. Det blev optaget i den første Uge af Oktober, for det skal det, men ikke desto mindre havde man nedsat Pristallet med et Beløb, svarende til den For-

del, det vilde være for Forbrugerne at faa Smørrabatkort. Disse Smørrabatkort traadte imidlertid først i Kraft fra Udgangen af Oktober, var altsaa ikke i Kraft den første Uge af Oktober, men alligevel kalkulerede man dem ind i Pristallet. Man lavede noget andet: man regnede ud i Pristallet, at Svineflæsk eller Svinekød ikke var steget, og det Resultat kom man til paa den Maade, at man tog to bestemte Slags Svinekød, jeg tror det var Forbov og Brystflæsk, som i Henhold til Priskontrollens Bestemmelser ikke var steget, og saa regnede man kun med dem, medens man slet ikke har kunnet finde paa at købe alle de andre Slags Svinekød, som er steget — til Dels endda meget. Yderligere groft er det jo, at disse to Slags Svinekød i det væsentlige sælges til Konserverfabrikkerne, saa Forbrugerne slet ikke kan faa dem.

Jeg har nogle Bemærkninger til den højtærede Justitsminister og til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Justitsminister har talt om Amnestiønsker, ikke mindst fra Sønderjylland. Dertil vil jeg sige, at jeg mener ikke, man kan tage den Henvendelse, der er kommet fra et Par sønderjyske Amtmænd og dermed ligestillede, som Udtryk for, hvad der er rimeligt og retfærdigt, eller hvad den sønderjyske Befolkning ønsker. Jeg mener, at en norsk Journalist, jeg talte med forleden, havde Ret, da hun udtalte, at før Krigen var Danskerne mildest talt godfjottede i Forholdet til det tyske Mindretal i Sønderjylland. Det tyske Mindretal har paa det groveste misbrugt den Frihed, man gav dem, ved at falde det Land i Ryggen, i hvilket de var Statsborgere, og derfor kan man ikke indrømme dem de Friheder, vi ellers gerne vilde give dem som nationalt Mindretal. Vi er nødt til at træffe visse Foranstaltninger. Derfor har vi gennemført Skoleordningen, og jeg henstiller, at der bliver Ro om denne Skoleordning nu, saa at man ikke fortsat ved Agitation mod den giver det tyske Mindretal Vaaben i Hænde.

De sønderjyske Krigsforbrydere og Landssvigere falder ind under Straffelovs-tillægget, men nu taler man om, at der maa en særlig Amnesti til for dem af Hensyn til, at deres Nationalitet var tysk, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort sig til Talsmand for en saadan Opfattelse. Det ærede Medlem holdt jo i Studenterforeningen en Tale, som blev karakteriseret som „hans Livs store Tale“. Jeg ved ikke, om denne Bedømmelse kan staa for Eftertidens Dom, men hvis det ærede Medlems nuværende Anskuelse holder, saa vil den